

ESCULTURES DE JESUCRIST I ELS APÒSTOLS A LA CATEDRAL DE BARCELONA

La construcció de la façana de la Catedral de Barcelona, data de finals del segle XIX, entre 1887 i 1890. Les obres es van poder portar a terme gracies al mecenatge del banquer i polític Manuel Girona i Arafel. El conjunt escultòric situat a la portalada principal de la Catedral de Barcelona, ubicada al centre de la façana, i encarregat a Agapit Vallmitjana està format per tretze figures exemptes de cos sencer dempeus: Jesucrist situat en el mainell central i els apòstols sis a cada costat, quatre sota les arquivoltes de la portalada i dos ornamentant els contraforts que flanquegen la porta de la façana. Són unes escultures de posat sever i solemne, hieràtiques, de marcat frontalisme. Cal ressaltar el treball de l'anatomia d'un gran realisme, sobretot en el treball minuciós dels rostres, on l'escultor personalitza cada figura, i el de les mans. També cal destacar el tallat dels plecs del vestuari que ajuden a crear efectes de llum i ombra.

Totes les figures van descalces, descansen sobre una peanya i van capçades per un dosser d'estil gòtic amb traceries, gablets i altres elements ornamentals propis d'aquest estil. Els apòstols van vestits amb túnica i mantell, molts d'ells reproduïts com ancians de llargues barbes, i són portadors dels seus principals atributs. Al costat esquerre hi ha representats: sant Pere, sant Pau, sant Jaume el menor, sant Tomàs, sant Felip i sant Joan; en paral·lel, al costat dret: sant Andreu, sant Bartomeu, sant Simó Zelota, sant Judes Tadeu, sant Jaume Major i sant Mateu. L'escultura central representa Jesucrist com a salvador del món, que sosté en la seva mà esquera l'orbe amb la creu i la dreta es presenta amb actitud de beneir. Aquesta figura és l'única que porta nimbe.

Fitxes: Núria Gil Farré, Arquebisbat de Barcelona

Fotografies: Arquebisbat de Barcelona